

# Vychvátenie Cirkvi – 5. časť (5. diel)

Category: vychvátenie Cirkvi

written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

## **Zhrnutie protiargumentov k učeniu o vychvátení Cirkvi pred posledným Danielovým týždeň-rokom.**

V tomto článku zhrnieme hlavné dôvody, prečo treba odmietnuť pretribulacionizmus, čo je učenie o vychvátení Cirkvi pred posledným Danielovým týždeň-rokom, ktorý je celý v tomto učení považovaný za súženie, Božie súdy a Boží hnev.

### **Prvý dôvod: Toto učenie je zvod, je to falošné (nebiblické) učenie.**

Apoštol Pavel v liste Tesalonickým píše: *„Ale vás prosíme, bratia, ohľadne príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia k nemu... ako čo by už bol nastal deň Kristov. Nech vás nikto nezvedie nijakým spôsobom, lebo deň Kristov nenastane, kým prv nepríde odpadnutie, a nebude zjavený človek hriechu, syn zatratenia, ktorý sa protiví a povyšuje nad všetko, čo sa zovie Boh, alebo čomu sa dáva božská česť, takže sa posadí do chrámu Božieho ako Boh a bude sa vydávať za Boha“* (2. Tesalonickým 2:1–4).

Vychvátenie Cirkvi (*príchod nášho zhromaždenia k Pánovi*) a počiatok druhého príchodu Pána na zem (*počiatok dňa Kristovho*), sú z hľadiska času dve nerozdeliteľné udalosti. Nastanú v tom istom okamžiku a až potom, ako sa Antikrist (človek hriechu, syn zatratenia) posadí do Božieho chrámu v Jeruzaleme. Antikrist sa do Božieho chrámu posadí uprostred posledného sedemročného Danielovho týždeň-roka („týždňa“, Daniel 9:27).

Každé učenie, ktoré učí, že k vychváteniu Cirkvi dôjde pred polovicou posledného Danielovho týždeň-roka je zvod. Pretribulacionizmus učí, že Cirkev bude vychvátená **pred** posledným Danielovým týždeň-rokom čo znamená, že **pretribulacionizmus je zvod**. Každý, kto toto učenie šíri je **zvodca**.

### **Drahý dôvod: Protirečí slovám Pána Ježiša Krista.**

Pán Ježiš o *súžení* hovoril v súvislosti s *ohavnosťou pustošenia* (Matúš 24:15), o ktorej hovoril Daniel (Daniel 9:27, aj kapitola 7, hlavne verš 25). Ide o tri a pol ročné Jakobovo súženie, ktoré bude pokrývať len druhú polovicu posledného Danielovho sedemročného týždeň-roka.

Jakobovo súženie nebude kvôli vyvoleným skrátené, ale budú skrátené *dni pobytu vyvolených* (Cirkvi) v Jakobovom súžení. Zo slov Pána Ježiša usudzujeme a prijímame, že Cirkev sa v časti súženia, teda v časti druhej polovice Danielovho „týždňa“, nejakú dobu bude nachádzať. Podrobnejšie v 3.

časti (oddiel: Druhé miesto) a 5. časti (3. diel bod B).

**Tretí dôvod: Popiera skutočnosť, že Cirkev sa nachádza v Zjavení v kapitolách 6 – 18 a aj tým tvrdí, že sa v súžení nebude nachádzať.**

V týchto kapitolách sa nevyskytuje **slovo** „Cirkev“, čiže nehovorí sa o Cirkvi ako o eklézii, čiže ako *zbore*, či *spoločenstve* (kolektíve), ale o jednotlivcoch, ktorí patria do Cirkvi. Kým by mali byť ľudia, ktorí majú *slovo Božie a svedectvo Ježiša Krista* ak nie tí, ktorí patria Pánovi, čiže tí, ktorí patria do Cirkvi? Cirkev v týchto kapitolách je, ale pretribulacionizmus ju tam nevidí, lebo ju tam vidieť nechce. Podrobnejšie v 5. časti (1. diel, oddiel Odmietnutie druhého argumentu).

**Štvrtý dôvod: Celé sedemročné obdobie posledného Danielovho týždeň-roka („týždňa“) považuje za obdobie súženia, Božích súdov a Božieho hnevu.**

- a. Súženie trvá len tri a pol roka a pokrýva iba druhú polovicu posledného sedemročného Danielovho týždeň-roka. Pretribulacionizmus ale potrebuje mať celé sedemročné obdobie posledného Danielovho „týždňa“ za obdobie súženia, Božích súdov a Božieho hnevu, aby mal svoje učenie v súlade s Písmom, lebo hnev Boží bude nasledovať hneď po vychvátaní Cirkvi.
- b. Sudy, o ktorých sa hovorí v súvislosti s posledným sedemročným Danielovým týždeň-rokom považuje za *večný súd*. Tieto súdy sa odohrávajú na zemi, preto ide o časné súdy a nie o večný súd. Pretribulacionizmus tieto súdy potrebuje mať ako *večný súd*, lebo inak by nemohol vychvátenie **pred** posledným Danielovým „týždňom“ zdôvodňovať veršom 1.Tesalonickým 1:10, v ktorom je uvedené, že Ježiš Kristus *nás vychvacuje od príduceho hnevu*. Podrobnejšie v 5. časti (4. diel oddiel Otázka súdov).
- c. Boží hnev je obdobie vylievania siedmich čiaš Božieho hnevu. Cirkev v tomto období na zemi už nebude. Tým sa naplní zaslúbenie z verša 1.Tesalonickým 1:10.

**Piaty dôvod: Nesprávna interpretácia verša Zjavenie 3:10**

V učení pretribulacionizmu ide o svojvoľný cielený výber významu predložky **ék** (ἐκ) v preklade verša Zjavenie 3:10 z gréčtiny. Z viacerých významov tejto predložky neoprávnene vyberá význam **od**, a tým zdôvodňuje vychvátenie Cirkvi **pred** posledným Danielovým „týždňom“. Podrobnejšie v časti 5. (2. diel).

Okrem toho, pretribulacionizmus vytrhuje tento verš z kontextu. Z verša 11 vyplýva, že sa Cirkev (Filadelfský zbor) v hodine pokušenia bude nachádzať. Ak by Cirkev mala byť vychvátená pred posledným Danielovým týždeň-rokom, verš 10 o ostríhaní slova trpezlivosti, výzva verša 11 a jej dôsledok vo verši 12, by nedávali žiaden zmysel.

### **Šiesty dôvod: Pretribulacizmus zneplatňuje verše o prenasledovaní svätých.**

V Danielovi 7:21 je napísané, že malý *roh viedol vojnu so svätými a premáhal ich*. Vo verši 7:25 je napísané, že svätí Najvyšších budú vydaní do jeho ruky až do času a čias a do polovice času. Tak píše aj apoštol Ján: „A dalo sa jej (šelme, Antikristovi), aby bojovala so svätými a premohla ich“ (Zjavenie 13:7; podobne aj vo verši 12:17). Podľa novozákonného zjavenia svätí sú tí, ktorí patria Pánovi zo Židov i pohanov, čiže aj z tohto pohľadu sa tu stále hovorí o Cirkvi (Efezským 2:13-19, hlavne verš 19). Pretribulacionizmus zneplatňuje aj tieto verše, aj z tohto pohľadu lebo ak by bolo vychvátenie Cirkvi **pred** posledným Danielovým týždeň-rokom, Antikrist by nemal koho prenasledovať a premáhať (zabíjať).

### **Siedmy dôvod: Nesprávna interpretácia poslednej trúby.**

Podľa pretribulacionizmu poslednou trúbou bude posledná trúba, na ktorej bude trúbiť kňaz počas Hospodinovej slávnosti nazvanej „Pamiatka trúbenia“ (3. Mojžišova 23:23-25; 4. Mojžišova 29:1-6 – podľa verša 29:1 *bude to deň trúbenia*). Týmto výkladom sa dopúšťa nasledovných nesprávností:

**a.** Stotožňuje Cirkev s Izraelom v tom, že vychvátenie Cirkvi datuje výlučne cez Hospodinovu slávnosť „Pamiatku (dňa) trúbenia“. Hospodinove slávnosti boli stanovené výlučne pre Izrael – sú súčasťou Mojžišovho zákona skutkov. Nie sú ustanovené Cirkvi, ktorá ich preto ani nemá dodržiavať a ani ich nedodržiava. Pretribulacionizmus tým vytvára vnútorný rozpor s dizpenzacionalizmom, ktorého je súčasťou, lebo dizpenzacionalizmus učí, že Izrael a Cirkev sú dva odlišné subjekty. Vnútorný rozpor poukazuje na nesprávnosť oboch učení – obe sú vo vzájomnom rozpore a v rozpore s Písmom. Náš Boh je spravodlivý zmluvný Boh. Jedná s nami na základe zmlúv, ktoré on sám uzatvára s nami. V každej dobe jedná s nami ale na základe platnej zmluvy a nie na základe dispenzácie. Otázka Božích zmlúv je už iná téma. Chceme sa jej venovať niekedy v budúcnosti.

**b.** Novozákonné zjavenie (vychvátenie Cirkvi) vykladá starozákonným zjavením (Pamiatkou trúbenia). Pán Ježiš neuložil Cirkvi dodržiavať Hospodinove slávnosti, a preto ich Cirkev nemá dodržiavať – a ani ich nedodržiava. Cirkev Pamiatku trúbenia neslávi, lebo sa na ňu nevzťahuje. Pán Ježiš Cirkvi uložil len dve veci: vodný krst ponorením a pamiatku (večeru) Pánovu.

**c.** Ide o veľmi katastrofálny výklad, lebo učí, že najprv bude vychvátenie Cirkvi pri trúbení poslednej trúby počas Pamiatky trúbenia a za ňou dôjde k zmiereniu, lebo Jom Kipur (Deň zmierenia) nasleduje až po Pamiatke trúbenia. Podľa tohto výkladu by k zmiereniu malo dôjsť niekde v ponebeeských oblastiach. Novozákonné zjavenie učí presne naopak. Najprv dôjde k zmiereniu na zemi a **zo zeme do neba budú vychvátení iba zmierení.**

Podrobnejšie v 5. časti (4. diel, oddiel Otázka poslednej trúby).

### **Ďalšie nesprávnosti, ktoré vyplývajú z pretribulacionizmu:**

**a.** Pretribulacionizmu tvrdí, že Pán Ježiš Kristus môže prísť kedykoľvek a tým aj vychvátenie môže nastať kedykoľvek, napríklad aj dnes večer.

Toto ale nie je pravda! Pán Ježiš svojim apoštolom pri odchode do neba k Otcovi povedal: *„To nie je vašou vecou zvedieť časy alebo jednotlivé doby, ktoré si Otec uložil vo svojej vlastnej moci“* (Skutky 1:7). Pán Ježiš príde v čase, ktorý má Otec pevne stanovený vo svojom pláne. Jeho príchod budú v Otcovom pláne predchádzať pevne stanovené udalosti. Tieto udalosti sú oznámené skrze prorokov (Daniel, apoštol Pavel, apoštol Ján) a keď nastanú, budú na zemi dobre rozpoznateľné. Píšeme o nich v tomto cykle.

Okrem toho, týmto tvrdením si pretribulacionizmus vyrobil vnútorné protirečenie, ktoré spočíva v nasledovnom: Vychvátenie Cirkvi umiestnil pred posledný Danielov týždeň-rok a celé toto sedemročné obdobie prehlásil za obdobie súženia, Božích súdov a Božieho hnevu. V zúfalej snahe zachovať zdanie pravdivosti toto ani nemohol urobiť inak. Boží hnev totižto nasleduje hneď, tesne, po vychvátení Cirkvi. Potom ako nastane vychvátenie nastupuje Boží hnev. Platí aj obrátene: Boží hnev začína tam, kde skončilo vychvátenie. Toto vyplýva z verša 1. Tesalonickým 1:10 (*„...Ježiša, ktorý nás vychvacuje od **prídúceho** hnevu“*), ktorý je východiskový a základným veršom pretribulacionizmu. Vychvátenie Cirkvi a Boží hnev nie je možné od seba oddeliť, vložiť medzi ne časový interval neurčitej dĺžky. Obe udalosti idú za sebou v tesnom závese – najprv vychvátenie a hneď za ním hnev. Takže tvrdenie: *K vychváteniu môže dôjsť hocikedy* odporuje jednak Písmu a jednak samotnému učeniu pretribulacionizmu.

**b.** Pretribulacionizmu tvrdí, že Písmo nepripravuje Cirkev na udalosti posledného Danielovho „týždňa“.

Ak Písmo mlčí o udalostiach posledného Danielovho „týždňa“, ako tvrdí John McArthur<sup>1)</sup> (str. 801 štvrtý bod), odkiaľ vedia stúpenci pretribulacionizmu, čo sa v tomto období bude diať?

### **Záver tohto dielu**

V pretribulacionizme je predkladaná nepravda za nepravdou, čo svedčí o tom, že ide o zvod, o falošné učenie. K jeho odmietnutiu postačuje čo len jeden protiargument aj z tých, ktoré v tomto cykle uvádzame.

Okrem toho, pretribulacionizmus je klasickým príkladom ideologického boja. Podrobnejšie o tom píšeme v záverečnej časti – v Epilógu.

## Zdroj

1) John MacArthur a Richard Mayhue, *Systematická teologie*, vyd. Didasko, Kroměříž 2021, ISBN 978-80-87587-82-9, strana 800-808.

Prechod na úvodnú stránku – [Úvod](#)

Prechod na [Prológ](#)

Prechod na [pokračovanie](#)

Prechod na [Najnovšie články](#) na stránke

Umiestnené: 9. mája 2025